

CZĘŚĆ B – OPIS ARCHITEKTURY

STRONA TYTUŁOWA

CZĘŚĆ B - PROJEKT ARCHITEKTONICZNO - BUDOWLANY

1. STRONA TYTUŁOWA	1
2. SPIS TREŚCI	2
3. OŚWIADCZENIA PROJEKTANTÓW	3
4. PROJEKT ARCHITEKTONICZNO-BUDOWLANY – CZĘŚĆ OPISOWA	4 - 11
5. KOMPLET RYSUNKÓW	12-18

Nr rys.	Treść rysunków	skala
A-01	ELEWACJE WSCHODNIA I ZACHODNIA - KOLORYSTYKA	1:100
A-02	ELEWACJA PÓŁNOCNA I POŁUDNIOWA- KOLORYSTYKA	1:100
A-03	PRZEKRÓJ OKNA O1	1:10
A-04	PRZEKRÓJ OKNA O2	1:10
A-05	PRZEKRÓJ OKNA O3	1:10
A-06	DRZWI D-1	1:10
A-07	DRZWI D-2	1:10

Leszno , dnia 02 kwiecień 2024 r.

O Ś W I A D C Z E N I E P R O J E K T A N T Ó W

Niżej podpisani , po zapoznaniu się z przepisami ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo Budowlane (Dz.U. z 2020 r. poz.. 1333 z późniejszymi zmianami), zgodnie z art 34 ust. 3d , pkt.3 tej ustawy oświadczają , że opracowany projekt został sporządzony zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej

O Ś W I A D C Z A M Y

że projekt budowlany na remont elewacji budynku mieszkalnego w Dąbczu nr 39 na działce nr ewid. 74/5 ,został sporządzony zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej .

1	Projektant mgr inż. Jakub Juliusz Rzeźniczak upr. bud. nr 1131/88/Lo w specjalności architektonicznej	
2	Projektant prowadzący mgr inż. Magdalena Ewa Korzeniewska upr. bud. Nr WKP/0255/POOK/18 w specjalności konstrukcyjnej	

I. CZĘŚĆ OPISOWA PROJEKTU ARCHITEKTONICZNO-BUDOWLANEGO

1. Rodzaj i kategoria obiektu budowlanego

- budynek mieszkalny
- kategoria obiektu budowlanego – XIII

2. Zamierzony sposób użytkowania oraz program użytkowy

Budynek mieszkalny wielorodzinny wolnostojący. Powierzchnia zabudowy wynosi 271,16 m²

3. Charakterystyczne parametry techniczne budynku

• Powierzchnia zabudowy:	271,16 m ²
• Maksymalna wysokość budynku:	9,10 m
• Kąt nachylenia połaci dachu:	43 °
• Ilość kondygnacji nadziemnych:	2
• Liczba mieszkań	2

4. Układ przestrzenny i forma architektoniczna obiektu budowlanego

Istniejący budynek został wybudowany w technologii tradycyjnej murowanej na planie prostokąta. Jest to budynek dwu kondygnacyjny bez podpiwniczenia z dachem dwuspadowym o kącie nachylenia połaci 43 ° i wysokości do ścianki kolankowej 9,10 m.

5. Rozwiązania materiałowe

5.1. Wstęp do wybranych technologii :

Do renowacji powierzchni ścian i elementów tynkowanych wystroju elewacji proponuje się materiały kompleksowego systemu renowacyjno – wykończeniowego firmy „KEIM”. Poszczególne elementy składowe dekoracyjno – kompozycyjne elewacji wymagają różnych zabiegów wykonywanych przy użyciu specjalistycznych materiałów, jak: płyny wzmacniające, gruntujące, zabezpieczające hydrofobowo, zaprawy renowacyjne, szpachle, kity, tynki, impregnaty i farby. Zastosowanie danego środka czy materiału zależy od stopnia zniszczenia powierzchni tynku a nawet warstw podtynkowych. Dlatego każdy przypadek należy rozpatrywać indywidualnie, likwidując nie tylko skutki, lecz przede wszystkim, przyczyny zniszczeń. W niniejszym opracowaniu skupiono się na zastosowaniu materiałów głównie jednej firmy, co z technologicznego punktu widzenia jest jak najbardziej uzasadnione, lecz nie wyklucza to w konkretnych przypadkach zastąpienia ich materiałami innych firm o podobnych (nie gorszych) właściwościach i parametrach technicznych. Nie przeprowadzono badań stratygraficznych tynków. Przeprowadzono natomiast szczegółowy przegląd stanu technicznego tynków, klasyfikując wstępnie tynki na dobre nadające się do pozostawienia oraz złe, wymagające częściowego lub całkowitego skucia. Na tej podstawie wykonano mapy zniszczeń tynków dla poszczególnych elewacji.

Ostateczne ustalenie kolorystyki nastąpi na podstawie prób kolorystycznych na elewacji budynku z wyborem koloru in situ przy udziale Konserwatora Zabytków, reprezentującego Urząd Ochrony Zabytków.

5.2. Prace przygotowawcze :

Po ustawieniu rusztowań i uzyskaniu bezpośredniego dostępu do wszystkich tynkowanych części ścian, a następnie dokonać klasyfikacji powierzchni tynków – do zachowania bądź wymiany na nowe.

Każda powierzchnia elementów tynkowych czy betonowych wymaga dokładnego oczyszczenia, osuszenia miejsc zawilgoconych, a nawet wymiany tynków w przypadku występowania permanentnych zawilgoceń i wykwitów solnych lub odspojień. Należy wówczas skuć tynki zmurzałe, zwietrzałe czy odspojone aż do stabilnego podłoża. Po skuciu tynków trzeba pamiętać o dokładnym oczyszczeniu podłoża. Oczyścić mechanicznie szczotkami i szpachelkami z

resztek ewentualnej izolacji i rozluźnionej wyprawy oraz osuszyć metodami naturalnymi. W miejscach odsłoniętych wyskrobać spoiny na głębokość ok. 1,5 cm aby uzyskać lepszą przyczepność dla nowego tynku. Powierzchnie tynkowane zmyć metodą hydrodynamiczną, z zastosowaniem głowicy wibrującej – wodą o temperaturze 120 °C, pod ciśnieniem 120 bar, (urządzenie typu Karcher) i ostatecznie sprężonym powietrzem.

Do oczyszczenia najlepiej zastosować metodę strumieniową – cierną, stosując np. oczyszczarkę SV-58 o pojemności 50 litrów można precyzyjnie oczyścić powierzchnię wszystkich elementów bez niepotrzebnego naruszania powierzchni bazowej. Ciśnienie robocze wynosi 0,2 – 7 bar, które należy regulować w zależności oczyszczanego elementu. Można także regulować wielkość strumienia ścierniwa.

Odtworzenie profili ciągnionych musi być poprzedzone zinwentaryzowaniem i zdjęciem szablonów profili ciągnionych . Dopiero wówczas na podstawie wcześniej zdjętych szablonów wykonać nowe profile ciągnięte ..

6. Prace remontowo – renowacyjne wg technologii firmy K E I M

6.1.Uzupełnienie ubytków :

Przed przystąpieniem do gruntowania podłoży tynkowanych należy uzupełnić ubytki w gzymsach, opaskach okiennych.. Wykonanie miejscowych napraw w tynku zaprawą wapienno –cementową, drobniejszych napraw tynkiem KEIM Univesalputz.

6.2.Naprawa zdeformowanych profili :

Naprawa profili ciągnionych stosując zaprawę KEIM Univesalputz. Wykonać nowe krawędzie profili zniekształconych, wyrównać i podrasować przekroje profili.

Poprawić profile opasek okiennych i nadać im równe i proste kształty z ostro zakończonymi krawędziami

6.3.Naprawa rys i spękań :

Spękania i rysy uzupełnić zaprawą KEIM Univesalputz.

6.4.Neutralizacja miejsc zawilgoconych i zasolonych, gruntowanie i hydrofobizacja :

Po oczyszczeniu ścian należy zneutralizować miejsca zasolone płynem „KEIM Atzflusigkeit”. Zaimpregnować ściany hydrofobowym środkiem gruntującym, przeciwwilgociowym „KEIM Silangrund”. Miejsca wskazujące na występowanie grzybów - gruntowanie o działaniu antykorozyjnym preparatem gruntującym KEIM Algicid.Odsłonięte rodzime podłoże tynkarskie zagruntować preparatem gruntującym „KEIM Silex H” - ekstrakt kwasu krzemowego o bardzo dobrej penetracji podłoża przeznaczony do wzmacniania i hydrofobizacji tynków.

6.5.Roboty remontowo-renowacyjne starych tynków :

Odsłonięte rodzime podłoże tynkarskie zagruntować preparatem gruntującym np. „KEIM Silex H” - ekstrakt kwasu krzemowego o bardzo dobrej penetracji podłoża przeznaczony do wzmacniania i hydrofobizacji tynków.

Nowe, świeżo wykonane elementy jak również istniejące tynki zagruntować płynem KEIM Fixativ (rozcieńczonym z wodą w stosunku 1:3)

6.6.Przygotowanie powierzchni tynków pod malowanie :

W celu zegalizowania powierzchni tj. ujednolicenia starych i nowych tynków oraz zwiększenia przyczepności wykonać gruntowanie powierzchni wodnym roztworem szkła wodnego potasowego KEIM Fixativ rozcieńczonego wodą w stosunku 1:3 poprzez mocne wtarcie preparatu w podłoże.

Przed malowaniem konieczne jest dokonanie wyrównania struktury podłoża ze względu na spodziewane różnice struktury miejsc naprawianych i pozostawionych. Można tego dokonać poprzez szpachlowanie używając tynku KEIM Univesalputz lub szpachlówki KEIM SPACHETEL. W przypadku nakładania powłoki na elementach narażonych na działanie wiatru i deszczu konieczne jest uprzednie zagruntowanie podłoża naprawianych preparatem KEIM SILANGRUND.

6.7. Malowanie ścian, profili ciągnionych

Malowanie dwukrotnie barwionymi farbami krzemianowymi KEIM GRANITAL. Do pierwszej warstwy konieczne jest dodanie preparatu KEIM Spezialfixativ, w proporcji 0,35 kg farby KEIM Granital i 0,05 l KEIM Spezialfixativ. Pomalować wszystkie elementy tynkowane ścian farbami sylikatowymi (krzyżowo wałkiem lub pędzlem dla uzyskania pełnego krycia), dobrze kryjącymi o dużej paro-przepuszczalności w odpowiednich kolorach wg wzornika barw : „KEIM-PALETTE EXCLUSIV”.

6.9. Cokoły

6.9.1. Roboty przygotowawcze :

Odkopać ściany zewnętrzne do głębokości górnego poziomu ław fundamentowych na szerokość ca 50 cm, skuć cementową gładź położoną na cokołach i osuszyć mury, pozostawiając je odkryte przez okres przynajmniej dwóch tygodni (przy założeniu, że pogoda będzie słoneczna bez opadów atmosferycznych). Miejsca mocno zawilgocone osuszyć ciepłym powietrzem poprzez nadmuch. Należy odkopać cały cokół wokół budynku w pasie o szerokości ok. 0,5 m. Następnie skuć także tynki zewnętrzne przyziemia aż do stabilnego podłoża na całej wysokości cokołu.

Po przesuszeniu ścian można je oczyścić z luźnych cząstek zaprawy, zmurszałych fragmentów cegieł oraz gruntu. Oczyszczenie wykonać szczotkami drucianymi : szczotkować lub zeszkrobywać w miejscach bardziej zanieczyszczonych. Należy używać przy tym szczotek z nierdzewnych drutów, a do skrobienia - skrobaków z twardego drewna. W przypadku sypiącej się zaprawy ze spoin należy ją wyskrobać aż do zwartej podłoża.

Po mechanicznym oczyszczeniu ściany należy ponownie przesuszyć ściany ciepłym powietrzem a następnie wydmychać resztki luźnych cząstek i pyłu sprężonym powietrzem.

Tylko fragmenty wskazujące na występowanie pleśni czy grzybów zagruntować antykorozyjnie preparatem gruntującym KEIM Algicid lub podobnym o takich samych właściwościach i przeznaczeniu.

Głębokie wżery i ubytki w spoinach wypełnić odpowiednim materiałem mineralnym. Wykonać miejscowe naprawy w spoinach przy użyciu zaprawy wapienno – cementowej, o składzie wzorowanym na istniejącej starej zaprawie murarskiej a następnie przeprowadzić impregnację ścian środkiem hydrofobowym.

Impregnat gruntujący na stabilnym podłożu ścian fundamentowych można nanieść ławkowcem na całej powierzchni ścian fundamentowych.

Impregnacja stanowi zabieg polegający na nasyceniu powierzchni środkami, które z jednej strony, dzięki uszczelnieniu, zmniejszają porowatość materiału, z drugiej zaś nadają mu własności hydrofobowe. Jest to zabieg niezbędny z punktu widzenia trwałego zabezpieczenia murów przed wchłanianiem wód opadowych i wilgoci z powietrza i bardzo skuteczny przy starannym wykonaniu. Sprawdzonym środkiem to tego rodzaju zabiegów jest preparat silikonowy – Ahydrosil Z, który oprócz działania wzmacniającego strukturę cegły daje efekt hydrofobowy. Można też zaimpregnować oczyszczone elementy hydrofobowym środkiem gruntującym, przeciwwilgociowym „KEIM Silangrund”. W razie potrzeby pełną hydrofobizację murów ceglanych można wykonać preparatem krzemooorganicznym, np. : Lotoxan N firmy Keim. Przy wzmacnianiu elementów murowych ważna jest metoda ich nasycania.

6.9.2. Zabezpieczenie ścian fundamentowych przed wilgocią :

Na zaimpregnowanym stabilnym podłożu, do zabezpieczenia przeciwwilgociowego ścian fundamentowych zastosować szlam izolacyjny. Od strony gruntu wykop zabezpieczyć ścianką oporową, pozostawiając tzw. koryto o szerokości ca. 40 cm, którego dno należy zasypać 5 cm warstwą żwiru. Ścianę muru oporowego, żwirowe dno wykopu oraz zhydrofobizowaną ścianę budynku do wysokości poziomu gruntu wyłożyć geowłókniną. Ponad gruntem ścianę wyprawić zaprawą renowacyjną wapienno-trasową. Po przeschnięciu tynku koryto wypełnić keramzytem o granulacji 5÷20 mm, pozostawiając nim. ca 5 cm od góry bez wypełnienia w celu wysypania na wierzchu warstwy sortowanych kamyczków po płukanym żwirze. Keramzytowa obsypka ścian będzie pełnić zarówno funkcje izolacji cieplnej jak również filtracyjnej,

odprowadzającej wilgoć z kanału poprzez szczeliny pomiędzy granulkami keramzytowymi, a tym samym umożliwi wysychanie ściany. Koryto zostanie odkryte a na wierzchu, umożliwiając w ten sposób szybkie odparowanie wilgoci, pozostającej w kanale po opadach deszczu.

6.9.3. Wykończenie cokołów ścian :

Cokoły płaskich części ścian pomalować dwukrotnie barwioną farbą silikonową, jako bardziej odporną na działanie czynników atmosferycznych głównie wilgoci i wód opadowych, dobrze kryjącą o dużej paro-przepuszczalności w kolorze przewidzianym w kolorystyce elewacji, wg wzornika barw : „KEIM-PALETTE EXCLUSIV”.

6.9.4. Alternatywna technologia osuszania ścian :

Iniekcja krystaliczna : to technologia osuszania zawilgoconych obiektów i wytwarzania poziomej i pionowej izolacji przeciwwilgociowej bez odkopywania murów. Można ją stosować bez względu na rodzaj materiału użytego do murowania ścian, niezależnie od ich grubości, stopnia zawilgocenia czy zasolenia. Metoda ta wykorzystuje zjawisko krystalizacji nierozpuszczalnego w wodzie związku krzemianu w kapilarach porowatego materiału. Stosowane w niej mineralne preparaty wytwarzane są z polskich surowców. Posiada Atest PZH do stosowania bez ograniczeń higienicznych (Ocena Higieniczna nr 1654/B-1238/93A i H K/B(2106/01/98).

Jest ona całkowicie bezpieczna dla zdrowia, jest metodą bezterminowo trwałą.

Metoda iniekcji krystalicznej - wytwarzania blokady przeciwwilgociowej w murach zawilgoconych na skutek podciągania kapilarnego wód gruntowych wykorzystuje ciecze kapilarne jako drogi do penetracji, a następnie krystalizacji nierozpuszczalnych w wodzie minerałów. Uszczelnia w ten sposób pory i kapilary materiału. Nie przewiduje ona wstępnego osuszania ani odsalania murów, a wręcz przeciwnie, przed iniekcją dodatkowo nawilża się otwory iniekcyjne. Krystaliczną blokadę przeciwwilgociową uzyskuje się w praktyce w czasie siedmiu dni.

6.9.5. Opierzenia dekarские

6.9.5.1. Demontaż rynien, rur spustowych i obróbek blacharskich przy okapie :

Należy sprawdzić poprawność wykonania opierzenia nad rynną. Następnie zdemontować istniejące rynny, rury spustowe i ewentualnie blaszany pas okapu przy rynnach. Należy przy tym uważać by nie uszkodzić papy pokrywającej pas nadrynnowy.

6.9.5.2. Instalacja rynien i rur spustowych :

W przypadku zakładania nowego pasa okapu nadrynnowego wykonać go z blachy płaskiej cynkowo-tytanowej. Wymienić rynny i rury spustowe wzdłuż okapów wszystkich części budynku na system elementów odprowadzania wód opadowych z PCV w kolorze brązowym o przekroju 150 mm dla rynny i 110 mm dla rury spustowej, z odpowiednimi łącznikami kątowymi, kolankami, mufami, lejami, denkami, hakami, złączkami rynnowymi, trójnikami i obejmami lub w metalowym systemie rynnowym MAXI firmy Rautaruukki Polska, wykonanym w blachy o grubości 0,6 mm obustronnie pokrytej plastizolem 100 również w kolorze brązowym.

6.9.5.3. Parapety blaszane :

Wykonać kapitalny remont parapetów i ich opierzeń a w przypadkach dużych zniszczeń czy miejscowych trwałych uszkodzeń blachy – wymienić opierzenia, wykonując je z blachy płaskiej cynkowo – tytanowej gr. ca 0,7 mm z wypuszczeniem okapników poza lico ściany na ca 3 cm. należy pamiętać o poprawnym zagłębieniu i zamocowaniu blachy w ościeżach okiennych. Szczeliny pomiędzy opierzeniami a ścianami wypełnić dekarską masą silikonową.

6.9.5.4. Opierzenia gzymsów :

Wszystkie obróbki blacharskie wykonać z blachy płaskiej cynkowo – tytanowej. Wykonać kapitalny remont gzymsów. Gzymsy, które do tej pory nie miały żadnego opierzenia obrobić blachą cynkową - tytanową grubości 0,56 mm. Przy montażu opierzeń gzymsów należy pamiętać o wypuszczeniu okapników poza lico ściany na ca 3 cm. Można na

wszystkich gzymsach, po montażu opierzeń, ułożyć pasy siatki z kolcami w celu zabezpieczenia przed siadaniem na nie pta..ków. Szczeliny pomiędzy opierzeniami a ścianami wypełnić dekarską masą silikonową.

6.9.5.5.Opierzenia pozostałe :

W przypadku zakładania nowego pasa okapu nadrynnowego wykonać go z blachy płaskiej cynkowo-tytanowej. Opierzenia przy kominach oraz koszy wykonać z blachy płaskiej identycznej jak pas nadrynnowy. Styki pomiędzy opierzeniami a ścianami i dachem wypełnić dekarską masą silikonową.

6.9.6.Studnie chłonne

Projektuje się zastosowanie trzech studni chłonnych o pojemności 1000l każda (Studnia chłonna APOLLO 1000L.) do magazynowania, a następnie rozsączania zgromadzonej wody deszczowej z dachu.

Studnie chłonne służą do magazynowania, a następnie rozsączania zgromadzonej wody w gruncie. Znajdują zastosowanie przy odprowadzaniu wody deszczowej z dachu .

Zazwyczaj są w kształcie dzwonu bez dna, z otworami w dolnej części.

Woda jest infiltrowana przez warstwy żwiru odpowiedniej granulacji. Studnia chłonna może być wykorzystywana w gruntach przepuszczalnych oraz słabo przepuszczalnych, wyłącznie w przypadku, gdy odległość pomiędzy dnem studni i poziomem wód gruntowych wyniesie nie mniej niż 1,5 m.

Kryteria lokalizacyjne dla studni chłonnych są analogiczne do warunków przewidzianych przy stosowaniu tradycyjnych systemów drenażowych. Przy określaniu wymiarów studni o podstawie okręgu uwzględnia się powierzchnię dna i ścian wykopu jako powierzchnię łączną filtracji.

6.9.7.Stolarka okienna , drzwiowa oraz elementy stalowe na elewacji

6.9.7.1. Stolarka okienna

Wymiana istniejących mocno zużytych technicznie i wypaczonych okien parteru na nowe na wzór okien istniejących (zachować istniejący podział, proporcje i profile okien). Nowe okna wykonać jako drewniane z drewna sosnowego klejonego, wg technologii EURO, zachowujące dotychczasową stylistykę, wymiary, kształty i podziały, z podwójną szybą energooszczędną o wsp. $k=1,1$. Okna malować ciśnieniowo farbą akrylową do drewna półmatową na białą. Wykonanie nowych okien dotyczy ościeżnic drewnianych, skrzydeł okiennych, ram i szprosów oraz parapetów wewnętrznych.

Do nawiewu pomieszczeń zamontować w ścianach typowe „zetki” montowane przy ramach okiennych nowo wstawianych okien. Skrzydła okien w pomieszczeniach nie posiadających wentylacji mechanicznej powinny mieć konstrukcję umożliwiającą otwieranie, co najmniej 50 % powierzchni wymaganej dla oświetlenia dziennego danego pomieszczenia.

6.9.7.2. Stolarka drzwiowa

Zaleca się wymianę istniejących drzwi na nowe wykonane na wzór starych drzwi łącznie z ościeżnicami i okuciami. Do nowych drzwi zastosować nowe, stylizowane klamki z sztyldami.

Nowe drzwi wykonać jako antywłamaniowe np. typu „JUWENT”. Płat drzwi stalowy, zbrojony, wypełniony wełną mineralną, pokryty płytą MDF malowaną na kolor ciemnobrązowy nr koloru 8002 „Signalbraun” wg wzornika kolorów RAL. Drzwi wyposażone w zamek główny : wpuszczany z wkładką na klucz oraz wielopunktowe zabezpieczenie za pomocą ruchomych rygla zamka głównego, zamki dodatkowe + dodatkowe zabezpieczenie za pomocą bolców anty wyważeniowych od strony zawias.

6.9.7.3. Elementy stalowe na elewacji

Instalacja odgromowa :

Przy okazji wykonywania prac remontowych należy równolegle przeprowadzić remont instalacji odgromowej.

Blaszane drzwiczki skrzynek :

Drzwiczki skrzynek stalowych przyłączy instalacji wewnętrznych na elewacjach oczyścić z zabrudzeń i kurzu i pomalować farbą antykorozyjną HAMMERITE lub HECTOR w kolorze miedzianym.

7.Opinia geotechniczna oraz informacja o sposobie posadowienia

Budynek istniejący – nie dotyczy .

8.Liczba lokali mieszkalnych i użytkowych

Budynek posiada dwa lokale mieszkalne.

9. Dostępność dla osób niepełnosprawnych w budynkach wielorodzinnych

Nie dotyczy

10. Dostępność dla osób niepełnosprawnych

Nie dotyczy

11.Parametry techniczne obiektu budowlanego charakteryzujące wpływ obiektu na środowisko i jego wykorzystywanie oraz na zdrowie ludzi i obiekty sąsiednie**11.1. Zapotrzebowanie i jakość wody oraz ilość i jakość odprowadzanych ścieków:**

Budynek zaopatrywany jest w wodę z sieci wodociągowej. Zapotrzebowanie na wodę określa się średnio na poziomie 0,50 m³/dobę. Zrzut ścieków analogicznie do zużycia wody.

a. Sposób odprowadzenia wód opadowych:

Wody opadowe z istniejącego dachu odprowadzone będą do studni chłonnych .

b. Emisja zanieczyszczeń gazowych w tym zapachowych, pyłowych i płynnych :

Eksploatacja budynku ze względu na jego funkcję oraz sama realizacja zamierzonych robót budowlanych nie wiąże się ze zwiększeniem emisji zanieczyszczeń gazowych, pyłowych ani płynnych. Ogrzewanie budynku jak i ciepłej wody użytkowej odbywać się będzie tak samo jak dotychczas w oparciu o paliwo gazowe - bez zmian.

c. Rodzaj i ilość wytwarzanych odpadów

Budynek nie wytwarza odpadów stałych a śmieci bytowe (komunalne) gromadzone będą w pojemnikach zamykanych i wywożone na gminne składowisko odpadów.

d. Emisja hałasu oraz wibracji i promieniowania

Eksploatacja budynku nie jest związana z emisją hałasu oraz wibracji a także promieniowania w szczególności jonizującego pola elektromagnetycznego ani innych zakłóceń

e. Wpływ obiektu budowlanego na istniejący drzewostan i powierzchnię ziemi:

Charakter, program użytkowy i wielkość budynku oraz sposób jego posadowienia nie wywiera ujemnego wpływu na istniejący drzewostan, powierzchnię ziemi w tym glebę, wody powierzchniowe i podziemne. Projektowana inwestycja nie spowoduje wzrostu emisji czynników, które mogłyby mieć negatywny wpływ na otaczające środowisko. Charakter użytkowania budynku nie spowoduje negatywnego oddziaływania na nieruchomości sąsiednie, a obszar na który inwestycja będzie oddziaływać zamknie się w granicach działki na której powstaje. Prowadzenie robót budowlanych przy użyciu sprzętu mechanicznego spowoduje wyłącznie chwilową emisję do środowiska hałasu oraz spalin. Inwestycja nie wymaga dokonania wycinki drzew czy krzewów. Inwestycja nie spowoduje zwiększenia negatywnego oddziaływania na środowisko przyrodnicze. Realizacja i eksploatacja inwestycji nie spowoduje pogorszenia standardów jakości środowiska poza terenem do którego inwestor posiada tytuł prawny. Inwestycja nie jest przedsięwzięciem wymienionym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U.2016.71), w związku z powyższym dla

realizacji przedsięwzięcia nie jest wymagane uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na jego realizację.

12. Analiza technicznych i ekonomicznych możliwości wykorzystania urządzeń, które automatycznie regulują temperaturę.

- bez zmian

13. Informacje o zasadniczych elementach wyposażenia budowlano-instalacyjnego, zapewniającego użytkowanie obiektu zgodnie z przeznaczeniem.

- bez zmian

14. Dane dotyczące warunków ochrony przeciwpożarowej

14.1.Przeznaczenie obiektu budowlanego : budynek mieszkalny - ZLV

14.2.Powierzchnia : a). zabudowy - 271,16 m²,
b). wewnętrzna - bez zmian m²,
c). kubatura całego budynku - poniżej 5000 m³.

14.3.Wysokość: Wysokość H w kalenicy 9,10 m poniżej 12m - grupa wysokości budynków: niski (N)

14.4.Liczna kondygnacji nadziemnych - 2 kondygnacyjny.

14.5.Warunki usytuowania: Budynek wolnostojący zlokalizowany w Dąbczu

14.6. Kategoria zagrożenia ludzi, maksymalna gęstość obciążenia ogniowego strefy pożarowej
Gęstość obciążenia ogniowego < 500[MJ/m²]

14.7.Zagrożenie wybuchem pomieszczeń oraz przestrzeni zewnętrznych:

W budynku nie przewiduje się pomieszczeń, w których może wytworzyć się mieszanina wybuchowa, powstała z wydzielającej się takiej ilości palnych gazów, par, mgieł lub pyłów, której wybuch mógłby spowodować przyrost ciśnienia w tym pomieszczeniu przekraczający 5 kPa, określana jako pomieszczenie zagrożone wybuchem oraz nie przewiduje stref zagrożonych wybuchem; rozumianych jako przestrzeń, w której może występować mieszanina wybuchowa substancji palnych z powietrzem lub innymi gazami utleniającymi, o stężeniu zawartym między dolną i górną granicą wybuchowości.

14.8.Klasa odporności pożarowej:

Wymaganą klasą odporności pożarowej dla analizowanego budynku mieszkalnego jest klasa odporności pożarowej „D”

14.9.Podział obiektu na strefy pożarowe:

dojazd pożarowy umożliwia swobodny dostęp jednostką gaśniczą.

14.10.Warunki ewakuacji ludzi lub ich uratowania w inny sposób– Dopuszczalne długość przejść ewakuacyjnych w pomieszczeniach wynoszą 40 m. Długości przejść ewakuacyjnych są liczone jako przejście przez dwa pomieszczenia, a ich długość nie przekracza 40 m. Długość dojsz ewakuacyjnych nie może być większa niż 10 m przy jednym kierunku dojścia i 40m przy dwóch kierunkach dojścia. Drzwi wewnętrzne na terenie obiektu, stanowiące wyjścia ewakuacyjne z pomieszczeń będą posiadały szerokość minimum: 0,8 m - w przypadku drzwi służących do ewakuacji do 3 osób; 0,9 m - w przypadku drzwi służących do ewakuacji powyżej 3 osób. Drzwi stanowiące wyjście na drogę ewakuacyjną, których skrzydła przy całkowitym otwarciu powodowałyby zawężenie drogi ewakuacyjnej poniżej szerokości wymaganej przepisami zostaną wykonane jako wykładane lub będą wyposażone w samozamykacze. Drzwi wyjść z pomieszczeń dla powyżej 6 osób, oraz prowadzących na zewnątrz budynku będą otwierały się na zewnątrz.

Wyjście z budynku odbywa się z poziomu parteru. Wyjście z poziomu parteru w dwóch kierunkach za pomocą drzwi szerokości 0,9m otwieranych na zewnątrz.

14.11.Sposób zabezpieczenia przeciwpożarowego instalacji użytkowych, a w szczególności: wentylacyjnej, ogrzewczej, gazowej, elektroenergetycznej, odgromowej, kontroli dostępu.

Budynek wyposażony jest w instalację: elektroenergetyczną, oraz wodno-kanalizacyjną. Budynek posiada przyłącze gazowe.

14.12.Dobór urządzeń przeciwpożarowych w obiekcie: stałych urządzeń gaśniczych, systemu sygnalizacji pożarowej, dźwiękowego systemu ostrzegawczego, instalacji wodociągowej przeciwpożarowej, urządzeń oddymiających, dźwigów przystosowanych do potrzeb ekip ratowniczych;

Budynek wyposażony w instalację odgromową. Przedmiotowy budynek wymaga zabezpieczenia przed wyładowaniami atmosferycznymi instalacją odgromową ze zwodami poziomymi niskimi. Wszystkie metalowe części budowli znajdujące się nad powierzchnią dachu powinny być połączone z najbliższym zwodem lub przewodem odprowadzającym.

14.13.Przygotowanie obiektu i terenu do prowadzenia działań ratowniczo-gaśniczych: Do budynku powinna być zapewniona droga pożarowa o utwardzonej nawierzchni umożliwiająca dojazd o każdej porze roku pojazdów jednostek ochrony przeciwpożarowej która powinna być zaprojektowana przy budynku z minimum jednego boku oraz dojazdy pożarowe do bram i wyjść ewakuacyjnych. Droga powinna przebiegać wzdłuż dłuższego boku budynku. W przypadkach uzasadnionych warunkami lokalnymi, w szczególności architektonicznymi, droga pożarowa do budynku może być poprowadzona w taki sposób, aby był zapewniony dostęp do 50% obwodu zewnętrznego budynku, przy jego rozpiętości przekraczającej 60 m. Najbliższa krawędź drogi pożarowej powinna być oddalona od ściany budynku od 5,0-15,0 m, a pomiędzy drogą a ścianą budynku nie powinny być stałe elementy zagospodarowania terenu o wysokości przekraczającej 3 m. Droga pożarowa oraz plac manewrowy mogą być usytuowane w odległości mniejszej niż 5 m od chronionego budynku, pod warunkiem, że ściana zewnętrzna budynku na tym odcinku oraz w odległości do 5 m od niego posiada klasę odporności ogniowej wymaganą dla ściany oddzielenia przeciwpożarowego tego budynku. Minimalna szerokość drogi powinna wynosić 4 m a jej dopuszczalny nacisk na oś powinien wynosić co najmniej 100 kN. Zaopatrzenie wodne do zewnętrznego gaszenia pożaru, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 24 lipca 2009 r. w sprawie przeciwpożarowego zaopatrzenia w wodę, oraz dróg pożarowych /Dz. U. z 2009r. Nr 124, poz. 1030/ wymaganą ilość wody do celów przeciwpożarowych dla budynków użyteczności publicznej o kubaturze poniżej 5000 m³ wynosi 10 l/s. Powyższe zapotrzebowanie wodne powinna zapewnić zewnętrzna sieć wodociągowa, zasilana z sieci miejskiej na bazie minimum 1hydrantów zewnętrznych HP 80 o wydajności co najmniej 10 dm³/s każdy i ciśnieniu nominalnym 0,2 MPa / powinno być potwierdzone protokołem pomiarów mierzonych równocześnie z dwóch hydrantów/, z których pierwszy powinien być usytuowany w odległości do 75 m od budynku.

projektant: